

Posudek vedoucího práce

JANOVSKÁ, Kristýna. *Didaktika křesťanské etiky*. Diplomová práce. Praha: HTF UK, 2018.

Kristýna Janovská předkládá ve své diplomové práci koncept vyučovacího předmětu *Křesťanská etika* pro čtyřletá či víceletá gymnázia. Jedním z motivů pro volbu tématu byl záměr autorky promyslet základní charakteristiku předmětu, který by chtěla vyučovat v rámci svého budoucího profesního působení.

Formuluje základní cíle předmětu, zasazuje jej do kontextu RVP a ŠVP, charakterizuje specifické učitelské kompetence potřebné k jeho realizaci, představuje obecnou charakteristiku a typologii organizačních forem výuky i výukových metod a zmiňuje kritéria pro jejich vhodný výběr s ohledem na specifika předmětu, prezentuje Dekalog jako základní oborový text, který je směrodatný pro obsahovou i metodickou stránku předmětu, a na závěr předkládá základní přípravu tří modelových vyučovacích hodin, založených na Dekalogu a jeho tvůrčí aplikaci v kontextu vybraných etických témat. V jinak dobře vystavěné celkové struktuře práce se neobjevuje téma metod hodnocení. Řešení stanoveného cíle práce je ovlivněno charakterem použité literatury, která je náležitě uváděna s požadovanými povinnými bibliografickými údaji.

K výsledné podobě práce mám několik dílčích připomínek.

V kapitole "Křesťanská etika a její prameny" je antická filosofická tradice představena formou stručných medailonů jejích vybraných představitelů a škol bez jasného a cíleného doležení jejich významu pro křesťanskou morální reflexi. To je nejpatrnější na příkladu Platóna i Aristotela. V této kapitole také chybí odkaz na "učitelský úřad" či tradici křesťanského morálního učení, které jsou také jedním z pramenů křesťanské etiky v kontextu současného křesťanství.

V kapitolách věnovaných organizačním formám vyučování a výukovým metodám postrádám výslovné a cílenější propojení s kapitolou věnovanou oborové didaktice, ve které se autorka věnovala kritériím pro volbu vhodných forem a metod s ohledem na specifický charakter vyučovacího předmětu a jeho cíle. V případě výukových metod se pak autorka rozhodla pro jednu z tradičnějších klasifikací. Po mém soudu je škoda, že nezohlednila publikaci Roberta ČAPKA, *Moderní didaktika* (Praha 2015/2016), která se s tímto typem klasifikací kriticky vyrovnává.

"Možná etická témata" v kapitole věnované Dekalogu dobře ukazují nosnost, význam i kritický moment aktualizace tohoto starověkého nábožensko-právního textu, zejména tam, kde je vztah mezi daným ustanovením a k němu připojeným etickým tématem založen na velmi specifické teologické reflexi (mapř. otázka "modly"). V samotném kontextu vyučování, resp. výkladu dané látky by si to žádalo velmi důkladnou přípravu, pokud by Dekalog neměl sloužit pouze jako pozadí, ale naopak nosný text.

V modelových lekcích je jako organizační forma vyučování uvedena pouze *frontální* forma, ačkoli konkrétní rozvedení postupu práce v hodině předpokládá i jiné formy.

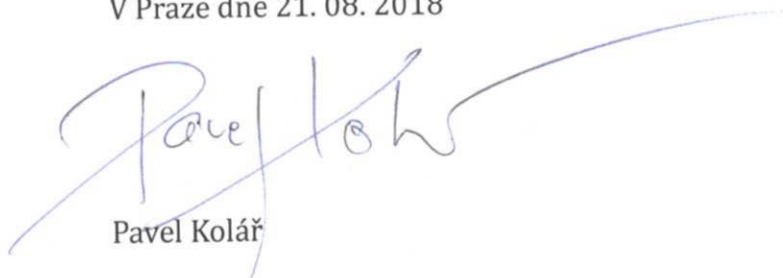
V poslední lekci, věnované tématu partnerství a sexuality, pokládám aktivitu s "ocumlaným" bonbónem za nevhodnou, spíše karikující problematiku sexuálního života nezletilých a dospívajících, která snižuje hodnotu předchozí aktivity zaměřené na hledání argumentů.

Po jazykové a formální stránce je práce zpracována velmi dobře, s ojedinělými chybami.

Autorka práce na základě samostatné tvůrčí práce a s použitou literaturou zpracovala základní charakteristiku předmětu *Křesťanská etika* a předložila návrh jeho konkrétního didaktického rozvedení.

S ohledem na své kritické připomínky hodnotím práci jako **velmi dobrou**.

V Praze dne 21. 08. 2018

Pavel Kolář